

LÖG

um breytingu á lögum nr. 58 4. júní 1981, um lagmetisiðnað og Þróunarsjóð lagmetisiðnaðarins.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Í stað „31. desember 1982“ í 13. gr. kemur: 31. desember 1983.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

*Gjört í Reykjavík, 11. maí 1982.***Friðjón Þórðarson.****Jón Helgason.****Logi Einarsson.**

(L. S.)

Hjörleifur Guttormsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 56/1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 13/1979, um breyting á þeim lögum.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

A.

Í stað orðsins „samkeppnisnefndar“ í 1. mgr. 3. gr. laganna komi orðin: þriggja manna nefndar.

B.

Á eftir 3. mgr. 3. gr. laganna komi tvær nýjar mgr. er orðist svo:

Verðlagsstjóri er formaður þriggja manna nefndar. Viðskiptaráðherra skipar aðra nefndarmenn, annan skv. tilnefningu Alþýðusambands Íslands og hinn skv. tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands og skulu þeir ekki eiga sæti í verðlagsráði.

Varaformaður þriggja manna nefndar er varaverðlagsstjóri. Aðrir varamenn skulu skipaðir á sama hátt og um getur í 4. mgr. greinar þessarar. Nefndarmenn skulu skipaðir til sama tíma og verðlagsráðsmenn.

2. gr.

1. mgr. 4. gr. laganna orðist svo:

Verðlagsráð getur fjallað um öll þau mál er lög þessi taka til og er ákvörðunarvald skv. lögnum í höndum ráðsins. Þriggja manna nefndin undirbýr mál sem lögð skulu fyrir verðlagsráð. Nefndinni er jafnframt heimilt að taka ákvarðanir til bráðabirgða um einstök mál sem þurfa skjótrar úrlausnar við, enda samþykki allir nefndarmenn þær ákvarðanir. Ef slíkar ákvarðanir hljóta eigi samþykki verðlagsráðs á næsta fundi ráðsins falla þær sjálfkrafa úr gildi. Verðlagsráð getur að meira eða minna leyti falið þriggja manna nefndinni og verðlagsstofnun ákvörðunarvald sitt eftir afmörkuðum reglum, sem ráðið setur.

3. gr.

A.

Í stað orðsins „samkeppnisnefnd“ í 1. ml. 2. og 3. mgr. 14. gr., 2. mgr. 16. gr., 2. mgr., 3. mgr. og 1. ml. 4. mgr. 19. gr., 1. mgr. 24. gr., 1. ml. 1. mgr. og 1. og 2. ml. 3. mgr. 25. gr., 38. gr., 1. ml. 3. mgr. 43. gr. og 48. gr. laganna komi orðið: verðlagsráð. Í stað orðsins „samkeppnisnefndar“ í 1. mgr. 51. gr. komi: þriggja manna nefndar.

B.

Orðið „samkeppnisnefndar“ verði felld niður úr 46. gr., og orðin „og samkeppnisnefndar“ úr 1. ml. 2. mgr. og 4. mgr. 47. gr. laganna.

C.

18. gr. laganna orðist svo:

Verðlagsráð getur ákveðið að verði og álagningu, sem ákveðin hefur verið af markaðsráðandi fyrirtækjum eða með samningum eða samþykktum, megi ekki breyta án leyfis ráðsins.

D.

Síðasti ml. 4. mgr. 19. gr. laganna orðist svo:

Reynist samkeppni þá enn ófullnægjandi getur verðlagsráð beitt ákvæðum 8. gr.

E.

2. mgr. 21. gr. falli niður.

4. gr.

8. gr. laganna, sbr. 59. gr. laga nr. 13/1979, orðist svo:

Þær samþykktir um hámarksálagningu, hámarksverð og aðra verðlagningu, sem í gildi eru þegar lög þessi koma til framkvæmda, skulu gilda áfram. Verðlagsráð getur tekið ákvarðanir um breytingar á þessum samþykktum og þegar samkeppni er að mati ráðsins nægileg til þess að tryggja æskilega verðmyndun og sanngjarnt verðlag, getur það felld verðlagningu á vöru og þjónustu undan verðlagsákvæðum.

Nú hafa verðlagsákvæði verið afnumin og getur verðlagsstofnun þá skyldað hlutað-eigandi aðila til að tilkynna stofnuninni verðhækkanir. Nú er samkeppni takmörkuð að mati verðlagsráðs á sviði þar sem verðlagning er ekki undir verðlagsákvæðum, eða samkeppni er ekki nægileg til að tryggja sanngjarnt verðlag eða horfur eru á ósanngjarnri þróun verðlags og álagningar, og getur þá ráðið ákveðið eftirtalдар aðgerðir til að ná því takmarki sem um ræðir í 1. gr.:

1. Hámarksverð og hámarksálagningu.
2. Gerð verðútreikninga eftir nánar ákveðnum reglum.
3. Verðstöðvun í allt að sex mánuði í senn.
4. Setningu annarra reglna um verðlagningu og viðskiptakjör sem verðlagsráð telur nauðsynlegar hverju sinni.

5. gr.

A.

Við 45. gr. laganna bætist tvær nýjar mgr.:

Peim aðilum, sem flytja inn vörur til endursölu, er skylt að senda verðlagsstofnun verðútreikninga yfir þær vörur sem þeir flytja inn og skulu útreikningar hafa borist stofnuninni eigi síðar en 15 dögum eftir að vara er tollafgreidd. Verðlagsstofnun getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar mgr.

Óheimilt er að hefja sölu á vöru, sem er háð verðlagsákvæðum, fyrir en söluverð hennar hefur verið staðfest af verðlagsstofnun. Einnig er óheimilt að hefja sölu á öðrum vörum fyrir en verðútreikningur er kominn til verðlagsstofnunar.

B.

Við 53. gr. laganna bætist ný mgr. sem orðist svo:

Það skal talið fullframið brot gegn ákvæðum 4. mgr. 45. gr. um skil á verðútreikningum til verðlagsstofnunar, ef liðnir eru 15 dagar frá tollafgreiðslu vara, sem skylt er að skila verðútreikningum fyrir, og skyldunni hefur ekki verið fullnægt.

6. gr.

Orðin „5 000 — 20 000 kr.“ í 1. mgr. 49. gr. laganna falli niður.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu skal fella texta þeirra inn í lög nr. 56/1978, um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 13/1979, og gefa þau út svo breytt.

Gjört í Reykjavík, 11. maí 1982.

Friðjón Þórðarson.

Jón Helgason.

Logi Einarsson.

(L. S.)

Steingrímur Hermannsson.

LÖG**um aukningu hlutafjár í Kísiliðjunni h.f.**

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að yfirtaka kröfur að jafnvirði allt að 1,3 milljóna bandaríkjadollara í íslenskum krónum á hendur Kísiliðjunni h.f. og leggja þá fjárhæð fram til aukningar hlutafjár ríkissjóðs í Kísiliðjunni h.f.

Ákvæði 5. mgr. 4. gr. laga nr. 80 15. ágúst 1966 um kísilgúrverksmiðju við Mývatn gilda ekki um þau hlutabréf í Kísiliðjunni, sem ríkissjóður fær við yfirtöku nefndra krafna.